

JOONA NIINIVESSÄ

1. Kertomuksen taustatietoja

- a) Kertomuksen tapahtumapaikka
Niinive, Assyrian pääkaupunki
- b) Ajallinen yhteys muihin kertomuksiin
Jatkoa edelliseen
- c) Kertomuksessa esiintyvät henkilöt
- d) Vieraat termit

2. Itse kertomus Raamatusta

Joona 3. ja 4. luku

Joonalle tuli toistamiseen tämä Herran sana: "Nouse ja mene Niiniveen, siihen suureen kaupunkiin, ja saarnaa sille se saarna, minkä minä sinulle puhun."

Nyt Joona totteli Jumalaa

Niin Joona nousi ja meni Niiniveen Herran sanan mukaan. Niinive oli suuri kaupunki Jumalan edessä: kolme päivänmatkaa. Joona käveli kaupungissa aluksi yhden päivänmatkan ja saarnasi sanoen: "Vielä neljäkymmentä päivää, ja Niinive hävitetään." Niin Niiniven miehet uskoivat Jumalaan, kuuluttivat paaston ja pukeutuivat säkkeihin, niin suuret kuin pienet.

Niiniven kuningaskin määrää asukkaat katumaan

Kun tieto tästä tuli Niiniven kuninkaalle, nousi hän valtaistuimeltaan, riisui yltään vaippansa [viittansa], verhoutui säkkiin ja istui tuhkaan. Hän huudatti Niinivessä: "Kuninkaan ja hänen ylimystensä määräys kuuluu: Älkööt ihmiset älköötäkään eläimet - raavaat ja lampaat - maistako mitään, käykö lautumella tai vettä juoko. Verhoutukoot ihmiset ja eläimet säkkeihin, huutakoot väkevästi Jumalaa ja kääntykööt itse kukin pois pahalta tieltänsä sekä väkivallasta, mikä heidän käsiänsä tahraa. Ehkäpä Jumala jälleen katuu ja kääntyy vihansa hehkusta, niin ettemme huku."

Kun Jumala näki heidän tekonsa, että he kääntyivät pois pahalta tieltänsä, niin Jumala katui sitä pahaa, minkä hän oli sanonut tekevänsä heille, eikä tehnyt sitä.

Mutta Joona pahastui tästä kovin, ja hän vihastui. Hän rukoili Herraa ja sanoi: "Voi Herra! Enkö minä sitä sanonut, kun olin vielä omassa maassani? Siksihän minä ehätkin pakenemaan Tarsiiseen. **Sillä minä tiesin, että sinä olet armahtavainen ja laupias Jumala, pitkämielinen ja armosta rikas, ja että sinä kadut pahaa.** Nyt, Herra, ota minun henkeni, sillä kuolema on minulle parempi kuin elämä." Mutta Herra sanoi: "Onko vihastumisesi oikea?"

Joona saa opetuksen

Niin Joona lähti kaupungista ja asettui kaupungin itäpuolelle. Hän teki itsellensä sinne lehtimajan ja kävi istumaan sen alle varjoon, kunnes näkisi, miten kaupungin oli käyvä. Mutta Herra Jumala toimitti risiinikasvin kasvamaan Joonan pään ylitse, varjostamaan hänen päätänsä ja päästämään häntä hänen mielipahastaan. Joona iloitsi suuresti risiinikasvista.

Mutta seuraavana päivänä, aamun sarastaessa, Jumala toimitti madon kalvamaan risiinikasvia, niin että se kuivui. Auringon noustua Jumala toimitti tulikuuman itätuulen, ja aurinko paahtoi Joonaa päähän, niin että häntä näännytti. Niin hän toivotti itsellensä kuolemaa ja sanoi: "Parempi on minulle kuolema kuin elämä." Mutta Jumala sanoi Joonalle: "Onko vihastumisesi risiinikasvin tähden oikea?" Tämä vastasi: "Oikea on vihastumiseni kuolemaan asti." Niin Herra sanoi: "Sinä armahdat risiinikasvia, josta et ole vaivaa nähnyt ja jota et ole kasvattanut, joka yhden yön lapsena syntyi ja yhden yön lapsena kuoli. Enkö siis minä armahtaisi Niiniveä, sitä suurta kaupunkia, jossa on enemmän kuin sata kaksikymmentä tuhatta ihmistä, jotka eivät vielä tiedä, kumpi käsi on oikea, kumpi vasen, niin myös paljon eläimiä?"

3. Kertomuksen keskeinen opetus

Kertomus osoittaa sen, että Jumala käyttää meitä, uskovia ihmisiä, lähetystyön tekijöinä, mutta Jumala itse avaa sydämet kuulemaan sanomamme.

Kertomuksessa näkyy myös ihmisen syntisyys. Joonahan on hyvä esimerkki siitä, miten hän pahastuu siitä, että Jumala on armollinen.

Leirimonisteesta:

Joonan kertomus osoittaa, ettei Jumalan armahtavaisuus rajoitu vain Juudan kansaan, niin kuin Joonakin luuli, vaan Jumalan armo käsittää kaikki ihmiset.

Meidätkin tuo Jumalan armo sulkee syliinsä. Tämä on tärkeätä aina muistaa. Meikin voimme pelastua juuri siksi, että armo on annettu kaikille kansoille. Jeesus uhrattiin kaikkien ihmisten syntien edestä. (Toimituksen huomautus: Jumalan armo käsittää kaikki ihmiset, mutta armo ei kelpaa kaikille. Ne, jotka eivät tunne syntisyyttään, eivät mielestään tarvitse armoa.) Meidänkin edestämme, mikä riemullinen sanoma! Jumala on meidän armollinen, rakastava Isämme. Taivas on iankaikkinen kotimme.

Sinulle on varmaankin kerrottu siitä tapahtumasta, jossa sinut otettiin Jeesuksen lapseksi ja sinun nimesi kirjoitettiin taivaan kirjaan. Sehän oli pyhän kasteesi hetki. Sitä sanotaan kasteen armoliitoksi. Jumalan sanaa oppimalla sinä pysyt siinä armoliitossa. Ja jos suruksesi joskus lankeat pois tästä armoliitosta, niin sinä saat palata turvaamalla Jeesuksen armoon.

Kaikki lapset maailmassa eivät ole kuitenkaan päässeet tästä osallisiksi. Siksi meidän tulee heitä auttaa ja jakaa omastamme. Näin me voimme tehdä puhumalla Jeesuksesta kaikille, joita tapaamme: ystävillemme, kotiväellemme jne. Me saamme myös tukea niitä, jotka menevät kaukasiin maihin ja Joonan tavoin julistavat Jumalan sanaa pakanoille.

Olet kastettu nimeen Jeesuksen ja saat nyt sanaansa oppien
Hänen tiellänsä täällä taivaltaa ja uskot: on määräsi taivaanmaa.

Vaan paljon on niitäkin lapsia – lähellä ja kaukana
jotka eivät tunne Vapahtajaa ja siksi he pelkäävät kuolemaa.

Sinä, Jeesuksen lapsi, rukoukseen heidät sulje ja sydämees' lämpöiseen,
Sana Jeesuksen että heillekin sois, eikä pieninkään jäisi taivaasta pois. (VA)

4. Muita vastaavia kertomuksia Raamatussa

Johannes Kastaja saarnasi myös: "Tehkää parannus", mutta hän saarnasi juutalaisille. UT2_7. Joonas saarnasi pakanoille.

5. Opeteltava Raamatun lause

Missä synty on suureksi tullut, siinä armo on tullut ylenpalttiseksi. Room. 5:20

6. Lauluehdotus SK 216

Armo yli kaikkien valtava on, synnit kun poissa on aivan!
Sinullekin Jeesus jo toi sovinnon kärsien kuolemanvaivan.
Suuri synty on, mut armo suurempi, Jeesus maailman kun osti kalliisti.
Isä oman Poikansa uhriksi soi maailman syntien tähden.

4. Joka tulee, häntä ei heitetä pois. Kaikki hän helmaansa sulkee.
Lähestyä kuinka et Jeesusta vois, syntisten kanssa hän kulkee.
Hänpä sinutkin jo tuntee tarkalleen, kun sun verellään hän osti omakseen.
Sydämesi kuuluu nyt Herrallesi — Hän on jo kutsunut kauan.

5. Nopeasti vierivi vuosien vuo, huomenna voit ehkä kuolla.
Jokaiselle kaikua on sana tuo: Ah, Herra saapuu jo tuolla!
Aika lyhyt on, tee heti parannus, Jeesuksessa kun on vielä armahdus.
Armo yli kaikkien valtava on – Ethän sä nyt sitä hylkää.

Sanat Arvid Hydén 1864-1930, sävel ruotsalainen kansansävelmä

24.4.2016

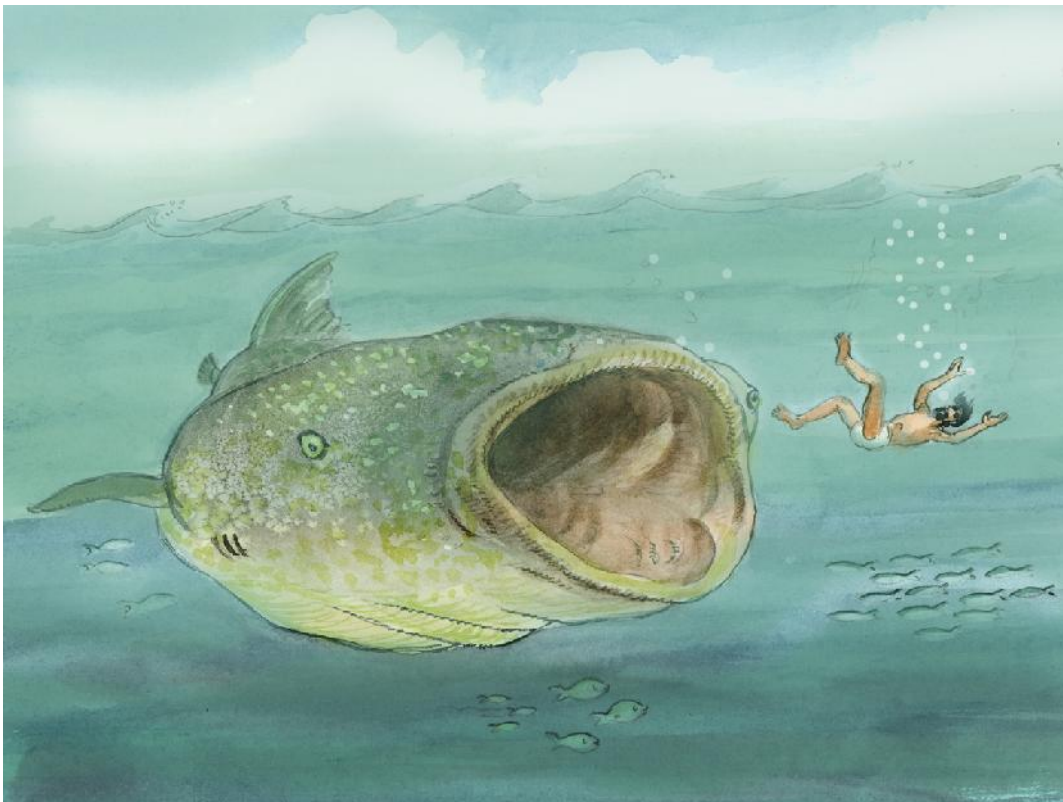
$\text{♩} = 100$

Ar-mo y - li kaik - ki-en val - ta-va on syn - nit kun pois - sa on
7 Si-nul-le-kin Jee - sus jo toi so-vin - non kär - si-en syn - ti-en
ai - van. Suu - risyn - ti on, mut ar - mo suu-rem - pi.
13 vai - van.
Jee - susmaa-il - man, kun os-ti kal-liis - ti. I - sä o-man Poi - kan-sa
19 uh - rik-si soi maa - il-man syn - ti-en täh - den.

7. Tehtäviä / kysymyksiä

8. Muuta huomioitavaa

Kuva: Joona ja kala © Kimmo Pälikkö

